

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa [...] S. [...] w W.
przeciwko Związkowi Zawodowemu Pracowników [...] z siedzibą w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej [...] S. [...] w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt III APa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od [...] S. [...] w W. na rzecz Związku Zawodowego Pracowników [...] z siedzibą w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej.**

UZASADNIENIE

Powódka – [...] S.[...] w W. - wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 października 2012 r.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów postępowania w sposób, który miał istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 w związku z art. 328 § 2 k.p.c. oraz art. 316 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., a także art. 382 i art. 386 § 1 k.p.c., w następstwie którego oraz nieprzestrzegania kompetencji rozpoznawczych i kontrolnych sądu odwoławczego i niespełnienia jego procesowej funkcji (art. 382 k.p.c.) doszło do braku wyczerpujących ustaleń - z obrazą

przytoczonych przepisów; dokonania odmiennych ustaleń od ustaleń dokonanych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym ze skutkami wskazanymi w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., a także naruszenie przepisów prawa materialnego, przez niewłaściwe zastosowanie art. 34 ust. 1 w związku z art. 251 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm.), przez uznanie, że „ZZ P[...] jest międzyzakładową organizacją związkową oraz stwierdzenie, że organizacja związkowa nie ma obowiązku informowania pracodawcy o swym statusie - na podstawie przewidzianej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c”.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazując, że „skarga jest oczywiście uzasadniona”, gdyż „w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych związanych z wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie została zrealizowana funkcja rozpoznawcza tego sądu, której założenia i istota zostały wyjaśnione w uchwałach składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - mających moc zasad prawnych - z dnia 23 marca 1999 r. III CZP 59/98 (OSNC 1999/7-8 poz. 124) i z dnia 31 stycznia 2008 r. III CZP 49/2007 (OSNC 2008/6 poz. 55)”, „ponieważ Związek Zawodowy Pracowników [...] z siedzibą w W. działający u powódki przez 7 lat jako zakładowa organizacja związkowa, nie może być uznany za międzyzakładową organizację związkową przy braku wystarczających dowodów na tę okoliczność” oraz z uwagi na „nieprzyjęcie przez Sąd, że to uchwały związkowe określają strukturę organizacyjną związku, że to decyzje organów związku stanowią podstawę do stwierdzenia przyjęcia w poczet członków związku na podstawie złożonej deklaracji”.

W odpowiedzi na skargę strona pozwana wniosła o jej odrzucenie, ewentualnie nieprzyjęcie jej do rozpoznania albo jej oddalenie i zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Odnosząc się do kwestii oczywistej zasadności skargi trzeba przypomnieć, że w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego przesłanka ta wynika zwykle z oczywistego, widocznego *prima facie* naruszenia przepisów prawa polegającego na sprzeczności wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Nie chodzi zatem o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c., lecz o naruszenie kwalifikowane (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107, z dnia 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109, z dnia 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, OSNAPiUS 2002 nr 20 poz. 494, z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNAPiUS 2003 nr 18, poz. 437, z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004 nr 6, poz. 100, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616). Jeżeli więc przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia, koncentrując się na wykazaniu kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Uzasadnienie wniosku nie zawiera jednak żadnej juredycznej argumentacji ani stosownego wywodu. Już z tego powodu nie ma podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Dodatkowo podnieść należy, że w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych (w ramach zarzutu naruszenia przepisów postępowania) skarżący wywodzi, że Sąd drugiej instancji, orzekając odmiennie niż Sąd pierwszej instancji nie przeprowadził uzupełniającego postępowania dowodowego na okoliczność, że „u innych pracodawców byli zatrudnieni członkowie Związku Zawodowego P[...]” (co miało znaczenia dla uznania, że Związek Zawodowy Pracowników [...] spełnia wymagania dotyczące liczebności członków międzyzakładowej organizacji związkowej – art. 34 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych). Tymczasem z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd drugiej instancji, na podstawie deklaracji członkowskich, ustalił, iż członkami Związku było 10 pracowników [X.] S. [...] w Z.. Argumentacja zaś, że dowody te nie były wystarczające do dokonania takiego ustalenia, nie mieści się w zarzucie niezrealizowania przez Sąd Apelacyjny funkcji rozpoznawczej i kontrolnej (art. 382 k.p.c.), ale wkracza w sferę oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). W istocie rzeczy więc skarżąca kwestionuje ocenę dowodów dokonaną przez Sąd drugiej instancji, co uchyla się spod kontroli kasacyjnej z uwagi na treść art. 3983 § 3 k.p.c.

Jeśli zaś chodzi o zarzuty dotyczące przepisów prawa materialnego, to skarżąca wskazuje art. 34 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, którego Sąd drugiej instancji nie mógł naruszyć (przez jego niezastosowanie), skoro z wiążącej Sąd Najwyższy podstawy faktycznej zaskarżonego wyroku (art. 39813 § 2 k.p.c.) wynika, że strona pozwana ma status międzyzakładowej organizacji związkowej.

Trzeba też podkreślić, że o tym, czy dany związek zakładowy ma status zakładowej czy międzyzakładowej organizacji związkowej decyduje statut związku (art. 13 pkt 3 ustawy o związkach zawodowych). Jeśli postanawia on, że związek zakresem swego działania obejmuje co najmniej dwóch pracodawców w rozumieniu art. 3 k.p., to ma on charakter międzyzakładowej organizacji związkowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., I PKN 790/00, OSNP 2004 nr 2, poz. 29) i przysługują mu z tego tytułu uprawnienia określone w ustawie o związkach zawodowych (jeśli spełnia wymagania co do liczebności jego członków - art. 34 ust. 2 w związku z art. 251 ustawy o związkach zawodowych). Zgodnie z § 2 Statutu Związku Zawodowego Pracowników [...] (k-346 – uwierzytelniony przez radcę prawnego skarżącej odpis Statutu), „Terenem działania Związku jest Polska,

z siedzibą W.. Podmiotowy zakres działania Związku to pracownicy Państwowej [...] zatrudnieni w S. [...]”. Postanowienie to jednoznacznie wskazuje, że Związek Zawodowy Pracowników [...] utworzony został jako międzyzakładowa organizacja związkowa - niezależnie od tego, jak był dotychczas określany w kontaktach z pracodawcą.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 3989 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji. O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej rozstrzygnięto po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust. 1 pkt 3 w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

aw